

Tas Latveeschu draugs.

1845. 26. Juli.

30ta lappa.

Stahsti pahr to kristigu dseesmu taisitaju Georg Neimarku.

Zettorta nodasta.

Behdas us behdahm kraujahs.

Jau trihs mehneshus Sofies mahte gulleja wehsā semmes klehpī, kad Neimarka dsihwe atkal sahze schkibbi eet. Slimmiba un mihtas laulatas drandenes behres jau to leelaku dallu no winna jaunas mantas, prohti: Grahfa dahwanas, bija iswilkuschi un tad atkal winna besdeewigs schwahgeris winnam nu weenadi tahdu ne labbu slawu zehle, ka wiss tas gohds, ar ko wissi taudis pirmak' winnu zeenija, sudde un iskatrs no winna atrahwahs. Kad nu no jauna ne kad ne dabbuja pelniht, tad fulle drihs palikke tukscha. Dauds augsti, bagooti fungi taggad pa wassaru dsihwoja us semmehn sawās muischās un sadehk Neimarkam arri ne bij' fur darbu neint. Tomehr winsch scho brihwu laiku ne noslinkoja wis, bet ir tad gudri leetā likke. Winsch mahzijahs jo labbaki us sawu kohkli spehleht un mahzija sawu mihlu meitinu. Zebschu mihla feewina jau senn kappā dusseja, tomehr winna mahjā wiss wehl gahje to paschu zeltu un pehz tahs paschas wihses, kā tad, kad winna dsihwoja. Mihtōs un wakkarōs winsch dseedaja ar sawu kohkli spehledams, un tad abbi ar sawu meitinu firsnigi Deeru luhdse. Jau bij' diwas deenas pagahjuschas, kurrās abbi leelu truhkunu zeete pee deenischka pahrtikka, jo ne naudas nei maises wairs bija mahjā un Neimarks kaumejahs no zitteem laudim schehlastibu luhgt. Pahr wissu to taggad arri zitta nelaime wehl gaddijahs. Winna mihla meitina Sofie sahze slimmoht ar zeetu slimmibu. Jau pagahjuschā nakti ta ne bij' dabbujuse ar saldu meegu atspirdsinatees, jo drudscha karstums winnu tā puhleja, ka gulta winnai liskahs pa karstu buht, un winna ar sapneem ween nomuldeja.

Kad gaisma sahze spihdeht pa lohgu eekschā, tad winna tehwam, kas dohmigs pee winnas gultinas stahweja, teize: „Es redseju tahdu sawadu ehrmigu sapni, ko tew tuhlin gribus isteikt.“

„To gan manniju“ tā tehws atbildēja, „ka pagahjuschā nakti tew gan mas neera bij“. Tu tak ne essi slimma?

„To gan ne dohmaju,“ — ta winna atteize — „bet es patte ne warru
 isteiltkla man irr.“ Tu manni padarri nemerigu, meitin mihla!“
 „Ole behdajees ne ko, mihlajis tehtin,“ — winna atbildeja. „Klausees jel,
 ko es sapni redseju: „Kahds dahrneeks manni eewedde sawa jauka pukku-dahrsä un tur rahdijs
 brihnun' jauku rohschu-kohzini, ar lohti kohschu pumpurini. „Ak!“ ta winsch
 nöpuhfdamees teize — „kad sch o pumpuri man wehtra nolausch, kad kahds
 tahrps scha kohzina fakui sahki graust, tad irr pa gallam wiss mans preeks,
 wissa manna zerriba un manna laime. Gan jau esmu dauds wehtras pahr-
 dsihwojis; to mehr esmu arween us Deewu palahwees. Preeksch gadda laika
 pehrkons mammim nöpohstija to skaistako kohku schinni dahrsä, kurra wehsä ehna
 es dauds reis sehdeju un winna salbus auglus baudiju. Nu winna man wairs
 nar, kas man par preeku seudeja, nar wairs, kas manni pehz gruhteem bar-
 beeim ar sawu paehni ta mihligi atspirdsinaja!“ Ta tas dahrneeks stahstija
 gauschi raudadams un mammim rahdijs to tukschu weetu. Bet nu atgaddijahs
 karstas deenas ween, leetus ne lihje, un wissa semme iskalte. Awoi isschue un
 strautos ne kur nhdens wairs ne tezzoja. Dahrneekam no tahtuma bija nhdens
 ja-gahda, ar ko sawus istwihkuslus dehstus atspirdsinah, kam jau galwinas
 no leela karstuma us semini nolihke, — to mehr — pa wehlu winsch atnahze
 ar sawu palihdsibu, winna dahrgajs pumpuris bij noluhsis un ar to ni winna
 preeks bij pa gallam. Raudadams winsch kritte us saweem zelleem, pazehle
 azzis us sillu debbesi, un issauze: „Deews augstajs, kas isproht tauus
 zettus!“ Neimark sapnuslik par tukschu mulbeschani ween turredams, ne mas ne
 dohmaju us to, ko schis sapnis warroht nosihmeht.

„Paleez tu schodeen gustä,“ ta winsch teize, winnas rohku aptaustidams,
 „es tew pagahdaschu, ar ko sirsnu atspirdsinah. Tu jau sinni, ka rahskungs
 Krause schodeen sawas selta kahsas svinn, un es esmu turp aizinahts, ar sawu
 kohkli winneem ko usspehleht.“ Sofie tuhlin paklausija un apgullahs atkal, jo zaur sapneem un slimmibun
 nöpuhletai taggad meegs uskritte. Kahdas seschas standas gan jau bis gul-
 lejuse, kad Neimarks sahze taasitees us tahm kahsahn aiseet.

„Mihlajis tehtin, paleez jel pee mannum!“ ta winna, azzis atvehrdama, ar
 gaudenu balhi teize.
 „Mihlajis behrin,“ — tehws atteize, — „es gribbu ko nöpelniht, ka tew
 warretu sagahdaht, ar ko wahju sirdi atspirdsinah.“ „Ak, zit man tad irr labbi, kad tu pee mannis effi!“
 „Es labbi ahtri steigshohs, ka atkal drihs warru pahnahkt.“
 Bet Sofie ratschu weeminehr luhdsehs, ta ka nabbagam tehwaim skaidri
 firds luhse. Truhkums winnu dsinne turp ko pelniht, un mihlodama tehwa
 firds atkal speede te pat pee meitas gultinas palikt.

Winsch nu sleppeni panchme to kohkli few padusse un gribbeja steigtees us kahsahm ko nopolniht, ar ko sawai meitinai kahdu kummosi sagahdaht.

„Paleez‘, jel paleez‘ te pat,“ — ta Sofie ar wahju balsi un aistaisitahim azzim teige, dsirdejuse, ka tehws jau peekehrehs pee durwju skinka. Schis wehl kahdus azzumirklus pagaibija, kamehr ta zeetaki eemigtu.

Winna gan gulleja, bet pee gihmja warreja redseht, ka krampis winnas dsihles raustija. Tehws ar bailigu firdi steidsehs prohjam us tahn felta-kahsahm, jo leels truhkums winnu dsinne.

Kahsu istaba spihdeja un mirdseja ween no baltahm swezehm, un weesi skanni gawiledami libgsmoja.

Kad Neimarks eenahze, tad us reif wissi gawiletaji palikke flussi. Us svehlejeet kahdu lustigu stukki,“ te daschi no teem weeseem winnam vssanze. Neimarks drebbedams uswilke stihgas riktigā kahrtā un sahze spehleht. Lee weesi wissi, us reif itt ka mehmi palikfuschi, brihnijahs un wisseem ta sawadi mettehs av firds, ka palikke ka saplakkuschi. Neimarka kohkle ne stanneja wis ta preezigi, ka schee zerreja, bet — skummigi. Ta skanna bij scho reis pa wissam sawada, itt ka randu balsi ta skanneja; winna greechamajis trihzeja, un kad nu wissi weesi bij ta pahrnemti no tahn sawadas skannas un katis pee sawas firds jutte, us ko papreelsh ne bij dohmajis, luhk, tad ar leelu trohksni weena stihga pahrtruhke, un Neimarks pats pahr to fabihjahs, ka ta kohkle no rohkahm iskritte. Nu winnam suedse to nopolnitu algn, ko flussi pateikdams sanchme.

Winsch ta tschakli nu steidsehs us mahjhahm, itt ka wehjisch winnu dsichtu; eedams arri noperke kahdas zwihbakes, ko sawai mihlai meitinai pahrnest.

Winsch itt flussi eelhde pa durwin efscha im luhkoja us gultini, wo winna meitina wehl labbi gustoht. Weenu zwihbaki rohka panchmis, gahje pee gultas klah, un to meitini lehni pee wahrda sanze, — bet ta ne dsirdeja; — nu winsch to pabutschoja, grissbedams ta mohdinah, — bet — vai Deewin! winnas waigi bij aufsti un luypas atdsissuschas, un — winnas dwehsele bij aissahjuse us muhschigahm inahju-weetahm!

Deew s augstajs, kas is proht sawus zellus! tee tik bij tee wahrbi, ko winsch wehl warreja isteikt.

Peekas nodalkas sahama pusse.

Ir to pehdeju preeku Neimarkam wehl nonemm.

Ta nu Neimarks gluschi attlahts bij palizzis pasaule. Ne weens draugs ne nahze winnu eepreezinah un tik Deewam ween winsch sawas smaggas behdas suhdseja, skumjas dseesmas dseedadams un spehledams, un arri tas likkahs itt ka winna mainanas nedfirdoht. Behdas, isbailes un rafes nospeede ta deewa-bihjiga dseedataja fruhti, un, ak sawu kibbeli! ir winnam pascham arri uskritte ta gruhtaka nelaime, prohli: skumiba. Winnam ne bij ne maja druzjina barribas, ar ko sawu nogurruuschu meesu spiedsinaht un arri ne spehje ahristi

peeneint, kas wianam schai flimmibâ ko warretu palihdscht, jo wianam ne weens sapellej's graffis wairs ne bij keschâ. „Ak Deewâ, augstajâ, kâ deht jel tu manni tik bahrgi pahrbaudi?“ tâ winsch dauds reis' issauze sawâs besgalligâs behdâs. Ne weens ne bij', kas sawu rohku wianam gribbetu pasneigt, jo ik katris finnaja, ka winsch ne spehje makfaht. Tikkai kahda wezza feewina, kas wianam blakku sawâ istabinaâ dsibwoja, un kain ihsta kristiga zilweka sirds bija, ta tam nelaimigam lihdseja, zik ween spehje. Ta wianam pa brihscheem fataisija kahdu wesseligu, gahrdu barribu, ar ko atspirdsinatees, un wianam to garru laiku pakaweja ar pasakkahm un dascheem notifkumeem, ko patte jaunâs deenâs bij' peedsihwojuse. Un kad winna pahr Neimarka schwahgeri sahze stahscht, tad winna, kâ no schauschalahn pahrnemta, plezzus rausitia un teize, ka ta blehdneeka nikna mehle no Neimarka essoht aisdsmiuse dauds labbus draugs vijis, tadeht gauschi skummigs sahze spehleht un dseedaja dseesmu no krus' un behdahm. Schi dseesma itt kaidri parahda, kâ wianam to brihd' ap sirdi warreja buht. Tê ta irr:

Dsibwoht ilgaki apnihstu, Mihlais Deewâ, nemm' mann' pee sew, Mo-speests luhdsobs to no tew'. Scheit ikdeenas behdâs sliksstu; Gan drihs wijs mans muhschs aisskreen Behdâs, gruhtibâs arween'. — Nuhpes mehrde mann' aissweenu, Aßaras kâ straune lihst, Krusta karstumâ es siwist', Schis mans brohkasts katri deenu; Behdas, bailes, mohziba, Tas ween manna barriba. — Uesskattroht to laumu barru, Kas ween mihlo pasauli, Manna sirds sahp breesmigi, Kad tee zell prett manni karru, Mehdidami: „Schim saws Deewâ Ne spehj lihdscht atspirgtees!“ — Tad es tumschâ kaktâ leenu, Gurdens zellös nomettohs. Kauldams, brehkdams iswaidohs Pahr tahm mohzabin katri deenu! Mannas gauschas assaras, Lehtiht, tew irr redsamas! — Deewâ! kad gan jel tu schahs mohkas, Kas tik gruhtas, nemf' man nohst? Lâhs man darra leelu pohest! Kad tu mannim sneegst rohkas? Deewâ, zik ilgi, ilgi tu Bee-dest' man behdign! — Suht' man aikal meera-sauli, Nahd' man dussas weetini, Wissu-mihlajs lehtiht, tu! Ka man weeglaki teek kauli; Lai ta sirds, kas fenn jau sirgst, Zaur tew ween' reis' jel atspirgst. — Tomehr, darr' pehz tawu prahdu, Schanti man pehz tawu warr', Mihlais Deewâ! jeb schehlo arr! Jo, fo tu man peesuht' klahdu, Irr man labs, — mahz' pazeeftees, Tawâs rohkas padohtees.

M. L.

Lihds 25. Zuli pee diihges irr atmabkustoi 664 fuggi un aibraukuschi 561.

Brihw orterey. Vlo Widjemmes General-gubbernements pusses: Dr. C. E. Napierky.